

[Handelsministeren.]

søfart at eftergive lånet, uden at det ved retsskridt behøver være konstateret, at lånet ikke kan inddrives.“

Ifølge oplysninger fra finansministeriet er det samlede lånebeløb dels ved afdrag og dels ved eftergivelse eller afskrivning i henhold til tekstanmærkningen nu nedbragt så vidt, at der tilbage kun er 60 sager til et samlet beløb af 413 388 kr. Jeg har forstået på finansministeriet, at man går meget lempeligt frem ved behandlingen af disse sager; i adskillige tilfælde er der givet saldokvittering mod betaling af ganske små affindelsessummer, og andre sager er stillet i bero. Af hensyn til det store antal låntagere, der har tilbagebetalt deres lån eller fremdeles afdrager derpå, vil det efter min opfattelse ikke være rigtigt at ændre den fremgangsmåde, der hidtil har været fulgt, og der er i øvrigt heller ikke hjemmel i den foran citerede tekstanmærkning til helt at stryge restgælden i de tilbageblevne lånesager.

Ragnhild Andersen: Jeg takker den højtærede minister for redegørelsen, men jeg kan ikke erklære mig tilfreds med at få det samme svar, som blev givet i 1950, at af hensyn til andre låntagere kan man ikke eftergive restgælden, selv om den er blevet nedbragt betydeligt og nu er nede på 413 000 kr.

Jeg ved ikke, om den højtærede handelsminister har studeret det lille læserbrev, der stod i Politiken om enken, som man fordrede penge af, fordi hun ejer et hus, arvet efter sin moder. Selv om sådanne mennesker ikke klart kan formulere et andragende til finansministeriet, som altså har bemyndigelsen, skulle det dog være en oplagt sag, at en sådan kvinde ikke skal sidde og betale, og jeg finder i øvrigt, at når der er gået 15 år, så må bemyndigelsen i tekstanmærkningen „inden for et rimeligt tidsrum“ kunne gælde her, da det er en urimelig lang tid. Når det ikke har været muligt for disse mennesker at betale i løbet af 15 år, kan man sige, at nu er der gået så lang tid, at nu bør resten eftergives.

Jeg ser meget godt problemet med dem, der har betalt, men jeg vil spørge den højtærede handelsminister, om han ikke vil anmode sin kollega finansministeren om at benytte sin bemyndigelse til at slå en streg

over det resterende mellemværende i anledning af, at der nu er gået 15 år siden besættelsens ophør. Også for kommunehjælpens vedkommende, som vi for nylig har behandlet og eftergivet, har der været mennesker, der har betalt tilbage. Det kan jeg ikke sige i enkeltheder, men det vil jeg tro. Alligevel har vi dog her sagt, at vi slår en streg over resterende tilgodehavender, og jeg vil gerne spørge, om ministeren vil anmode sin kollega finansministeren om eftergivelse af restgælden, for det finder jeg vil være rimeligt, og under alle omstændigheder at sikre, at enkerne ikke bliver krævet på den måde, som det ser ud til at de bliver ifølge det, der er kommet frem i pressen.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at i henhold til tekstanmærkningen har vi ikke nogen bemyndigelse til at slette restgælden.

Læserbrevet, som det ærede medlem omtalte, er jeg ikke bekendt med, men jeg skal foranledige, at det kommer frem og bliver videresendt til finansministeriet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til boligministeren:

„Mener boligministeren, at lejelovens § 112, der bl. a. siger: „Når udlejerens ud over sin vedligeholdelsespligt har foretaget forbedringer af ejendommen, er han berettiget til, med huslejenævnets godkendelse, at kræve en forhøjelse for lejlighederne ...“, også omfatter nyinstallering af inventar, f. eks. køleskabe o. lign.“

Petra Petersen: I Grundejerbladet for 5. september 1959 findes der en helsidesannonce fra et af vore store firmaer, hvori dette opfordrer grundejerne til, hvad firmaet kalder at modernisere deres ejendomme ved at installere køleskabe og, som det hedder videre, at foretage en varig forbedring af deres ejendom gennem lejeforhøjelse uden kontant investering. Videre hævder man ud fra lejelovens § 112, at denne installation af køleskabe og de med installationen forbundne håndværkerudgifter med huslejenævnets godkendelse kan pålignes lejerne.